

nemlig i den Betragtning, at man derved tager en Del af Byrderne fra dem, som svare den største Del af Kommuneafgiften igennem Formue- og Lejlighedsstatten, og lægger dem over paa den mindre formuende Klasse. Derimod kunde jeg som sagt ønske, at Folketinget og Rigsdagen, i det hele taget Lovgivningsmagten, kunde have enedes om et Lovforslag, der i det væsentlige gik i den Retning, som den Fattiglov, som blev vedtaget her ved 2den Behandling og navnlig for dette Punkts Vedkommende, som jeg her skal holde mig til, idet de øvrige Punkter af Fattigloven ikke ere under Behandling. Men for den tidligere § 64, den nuværende § 65's Vedkommende, kunde jeg have ønsket, at man var bleven staaende derved og havde fastholdt det Standpunkt; thi derved vilde man have gjort et væsentligt Fremskridt i Retning af at give de værdige trængende en førøget Understøttelse og en sikrere Stilling, og naar saa hertil var kommen den Wendring, som jeg tillod mig at anbefale ved 2den Behandling af Fattigloven, og som det glæder mig, at Indbringerne af Lovforslaget have taget Hensyn til i deres Forslag, nemlig at for saa vidt den understøttedes Trang ikke har været begrundet i midlertidige Aarsager, saasom Sygdom, Arbejdsløshed og deslige, saa beholder han den en Gang opnaaede Understøttelse, saalænge hans Forhold forblive uforandrede, saa vilde derved være tilvejebragt en væsentlig Forbedring i Lovforslaget, idet de, som kom ind under denne frie Understøttelse, vilde erholde en mere betrygget Stilling, de vilde saa et — som jeg en Gang udtrykte mig — Stænk af Ret, medens de i Følge den vedtagne Fattigløvs § 64 vilde have været prisgivne til Kommunalbestyrelsens Afgørelse hvert Aar og til enhver Tid. Jeg kan dog ikke nægte, at naar jeg ønskede dette Lovforslag vedtaget, saa var det naturligvis ikke — lige saa lidt for mit Vedkommende som for de fleste Medlemmers Vedkommende — fordi jeg ansaa dette Forslag for det bedste, men det var kun, fordi jeg ansaa dette Forslag for et Fremskridt, og jeg maatte tilstaa, at dersom man vilde gaa lavere ned, saa vilde endog saa dette Fortrin falde bort. Det var det mindste Maal, som den Gang blev vedtaget. Men efter den ejendommelige Fremgangsmaade, som Folketinget, og navnlig den Del af Folketinget, som den ærede Forslagsstillers venstre Fløj — om jeg saa maa sige — tilhører, ofte har gjort sig skyldig i, have de i en Sag, hvor der skulde aktorderes med den modsatte Side, begyndt at opstille de aller laveste Fordringer, som Demokratiet og i det hele taget Folketinget kunde

være tjente med, medens man fra Modstandernes Side følger en ganske anden Fremgangsmaade. Jeg behøver blot at vise hen til den Maade, hvorpaa Toldagen er bleven behandlet fra Regeringens Side, som har stillet mange eksorbitante Fordringer og derved har givet Landstinget Lejlighed til at staa med Palmer i Hænderne, idet det har strøget adskillige meget store Fordringer. Men naar dette Forslag kommer til os her — jeg tror for Resten, det er kommet her, skønt jeg ikke har set det paa Dagsordenen endnu — saa vil det desuagtet være et Toldlovsforslag af en saadan Natur, at der endnu aldrig i Folketinget har foreligget noget Toldlovsforslag, som fjerner sig saa meget fra Folketingets Anskuelse i den Retning. Den Maade bærer man sig ad paa fra den modsatte Side, der opstiller man meget yderliggaaende Fordringer for at have noget at saa af paa. De Herrer gaa den modsatte Vej, de kræve det mindste Maal, og nødes man til at saa af paa det mindste Maal, saa kommer der noget Sjast ud af det, og det er det, der er kommet ud af dette her. Den Stilling, som det her foreliggende Lovforslag — selv med de Wendringer, der ere foreslaaede nu af de ærede Forslagsstillere — byder de fattige, den vil ikke i nogen som helst, hverken økonomisk eller social Henseende forbedre deres Stilling; der er endog saa Punkter, hvor den vil gøre den værre. Se vi f. Eks. hen til den Bestemmelse i første Stykke af § 6, som jeg nylig omtalte, og hvori de ærede Forslagsstillere have opfyldt et fra min Side fremfat Ønske, da bortfalder Betydningen heraf dog i meget væsentlig Grad paa anden Maade, idet det vil ikke have nogen som helst Værdi for de trængende, at de ikke maa berøves den Understøttelse, de have faaet, naar de skulle oppebære denne Understøttelse enten gennem Naturalydelse eller navnlig ved Indsættelse i Asyl. Jeg tror ikke, det maa betragtes som et Privilegium for de trængende, at de ere berettigede til at blive paa Fattiggaardene eller endog saa paa saadanne Steder, hvor visse Kommuner sende dem hen, f. Eks. paa den noksom bekendte Arbejdsanstalt i Korsør. Det tror jeg som sagt, ikke vil blive betragtet som et Privilegium, men det er vistnok et Sted, hvorfra de alle ønske at komme bort, hvis de kunde saa et tilsvarende Beløb. Der er, som det ærede Medlem for Kjøbenhavns Amts 4de Valgtreds (Hørup) udbillede i det Foredrag, han har holdt i dette Møde, en Række Bestemmelser i Lovforslaget, som ere i den Grad dels ydmygende, dels besværende for de paagældende trængende, at de for en meget væsentlig Del borttage det Gode, det